

Rouwgedichten

1. Je wereld werd steeds kleiner
de deur ging langzaam dicht.
Iedere dag toch verder
jouw reis naar het eeuwige licht.
Zoveel vragen zonder antwoord
wat ging er in je om?
Niemand kan het nog vertellen
niemand die weet waarom.
2. Herinner mij, herinner mij in stralende zon,
hoe ik was toen ik alles nog deed en kon.
3. Samen begonnen als man en vrouw
Samen geleefd in liefde en trouw
Samen veel voor de kinderen gedaan
Samen altijd sterk gestaan
Samen gedeeld in liefde en leed
Iets wat je altijd samen deed
Samen gebeden elke dag
Samen gedankt dat je leven mag
Samen genieten van grootouders zijn
Samen in vreugde én in pijn
Samen in de avond van het leven staan
Samen... tot de zon onder zal gaan
4. Er zijn geen woorden voor een zieke
van wie je weet zij redt het niet.
Je streelt haar wang, je ziet haar ogen,
je bent bevangen door verdriet.
Toch ben je dankbaar voor het einde
dat na zoveel moedig strijden kwam,
omdat het niet alleen haar leven
maar ook haar lijden overnam.
5. Verdriet bestaat
Omdat het liefde was
6. Wat was maar
Niet meer is
Is soms zoveel
Sterker aanwezig

7. Nooit loslaten of verwerken
niet zomaar verder gaan
we zullen je verweven
jij hoort bij ons bestaan

We komen er niet overheen
En gaan het ook geen plekje geven
Omdat liefde ons verbond
Zullen we met jou verder leven

Niet zoals we willen
Maar wel zoals het kan
Met jou diep in ons hart
Ons hele leven lang

8. Langzaam ben je van ons weggeleden,
elke dag een beetje meer.
Telkens werd je weer iets ontnomen,
de vrouw van vroeger was je niet meer.
Wij zagen heel goed je stille verdriet
maar helpen konden wij je niet.
Het is een gemis, een stille pijn,
dat je nooit meer bij ons zult zijn.

9. Ik laat je los
ik neem je mee
in mij blijf je bestaan
je zit in al mijn lachen
je bent in elke traan

10. Zomaar uit het leven
Tranen tekort voor dit verdriet
Al zullen we je stem nooit meer horen
De herinnering verlaat ons niet.

11. Ik draag je altijd bij mij

12. Liefde houdt je in leven
Ook als je er niet meer bent.

13. Zij was er altijd
voor iedereen
met raad en daad
nog zoveel te doen
zoveel te geven

nog niet klaar
in dit leven.....

14. Een groot gemis
een groot verdriet.
Maar herinneringen
vervagen niet.
- ▶
15. We staan niet altijd stil
bij het woordje "samen"
maar het is een groot gemis
als "samen" uit je leven is
16. De zon scheen
de vogels floten
de bloemen bloeiden
en toen werd het stil
17. Waarom zijn er zoveel vragen
Waarom is er zoveel pijn
Waarom zijn er zoveel dingen
Die niet te begrijpen zijn
18. Het is ons maar geleend,
de vele mooie dingen.
Ons onbetwistbaar eigendom,
zijn de herinneringen.
19. De mooiste bloem wordt het eerst geplukt.
20. Tevreden worden is een gunst
Tevreden lijken is een kunst
Tevreden zijn is een meesterstuk
Tevreden blijven is het grootste geluk.
21. Telkens weer u tegenkomen
men zegt te gauw: het is voorbij,
alleen uw lichaam werd weggenomen
niet wat u was en wat u zei.
22. Pijn is, jou niet meer horen praten.
Pijn is, jou niet meer horen lachen.
Jou missen, is onze grootste pijn.
Jou vergeten, kunnen wij niet.
Wij leven dan ook met een stil verdriet.

23. Houden van iemand
doet vaak pijn
vooral als diegene
niet meer bij je kan zijn.
24. Omdat er liefde is
bestaat er geen voorbij
in alle eeuwigheid ben jij.
25. Afscheid is er niet genomen,
afscheid zal er ook nooit komen.
Eeuwig fluisteren wij jouw naam,
in onze harten zal je blijven bestaan.
- ▶
26. Een uniek mens is heengegaan
Nu zijn wij verbijsterd en bedroefd,
maar zij/hij zal altijd bij ons blijven
door de onuitwisbare indruk
die zij/hij achterlaat.
Overall en altijd verspreidde zij warmte en liefde.
27. Je wilde nog zoveel, maar je had niet meer de kracht
De ziekte had je volkomen in zijn macht.
Je was zo moe, je hebt je strijd gestreden.
Al je zorgen en verdriet behoren nu tot het verleden
- ▶
28. Niet op ieders voorhoofd staat,
hoe het met haar van binnen gaat,
menigmaal heeft menig hart,
midden onder het lachen smart.
29. Niemand gaat echt dood.
Iedereen leeft voort.
In andermans denken, doen en voelen
en als je goed geleefd hebt,
dan leef je na de dood
meer dan ooit te voren.
30. Pijn is, jou niet meer horen praten.
Pijn is, jou niet meer horen lachen.
Jou missen, is onze grootste pijn.
Jou vergeten, kunnen wij niet.
Wij leven dan ook met een stil verdriet.

31. 't Verlies was er al voor het einde
de rouw, voordat het afscheid kwam,
toen die onzekere verwarring
bezit van haar/hem nam.
Wij voelden mee haar/zijn stil verdriet.
Nu rouwen wij, maar treuren niet.
32. Als je echt van iemand houdt
iemand alles toevertrouwt
één die je echt weet wie je bent
ook je zwakke plekken kent
die je staat en vergeeft
één die 'naast' en 'in' je leeft
dan voel je pas wat leven is
en dat liefde geven is.
33. Leven is geen begin
en evenmin
is dood een einde:
slechts vormen van verandering in het zijnde
34. Je wilde nog zoveel
maar had niet meer de kracht.
Je ziekte had je volkomen in zijn macht.
Je was moe, je hebt je strijd gestreden.
Al je zorgen en verdriet
behoren nu tot het verleden.
- ▶
35. Veel fijne herinneringen
verzachten onze smart.
Voorgoed uit ons midden
maar altijd in ons hart.
36. Plotseling ging jij heen.
Nu ben ik alleen.
Onuitsprekelijk verdriet.
Vergeten zal ik je niet.

Rouwgedichten Toon Hermans

37. Hij heeft alleen je lichaam weggenomen,
niet wie je was en ook niet wat je zei.
Ik zal nog altijd grapjes met je maken.
Wij zullen samen door het stille landschap gaan>
Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijker aan.

38. Sterven is overnachten
in een vreemd en ijskoud bed.
Op een nieuwe morgen wachten
waar de tijd is stilgezet.

't Is het hoofd ter ruste leggen,
tot, met een vertrouwde klop,
Vader aan de deur komt zeggen:
't Is weer dag, mijn kind sta op!

39. Verder van de wereld weg
elke dag een beetje
dichter naar de Hemel toe
elke dag een treetje.

40. Sterven doe je niet ineens
maar af en toe een beetje
en alle beetje die je sterft,
't is vreemd, maar die vergeet je.
Het is je dikwijls zelfs ontgaan
je zegt ik ben wat moe,
maar op een keer dan ben je
aan je laatste beetje toe.

41. Je hebt iemand nodig,
stil en oprecht,
die als het erop aankomt
voor je bidt of voor je vecht.
Pas als je iemand hebt,
die met je lacht en met je grient
dan pas kun je zeggen:
'k heb een vriend.

42. Zij was er ineens geheel onverwacht
en zij was de wereld de dag en de nacht
de tafel de stoelen het brood en het bed
mijn eerste mijn tweede en het laatste couplet
de lach die ze lacht is al bijna een kus
ze past in mijn armen het sluit als een bus

43. Sterven doe je niet ineens
Maar af en toe een beetje
En alle beetje die je stierf
't is vreemd, maar die vergeet je
Het is je dikwijls zelf ontgaan
Je zegt: "ik ben wat moe",
Maar op een keer dan ben je
Aan je laatste beetje toe.

